

så det brager. Der er for alvor tale om en samfundsomfordeling, hvor man tager fra dem, der har lidt, og giver til dem, der i forvejen har ganske meget.

Jeg vil også godt sige det meget tydeligt: I SF er vi helt uforstående over for, at Socialdemokratiet og De Radikale inviterer De Konservative så meget indenfor til en debat om boligstøtte, vel vidende at det vil ramme et almindeligt pensionistægtepar med 16.000 kr. i mistet indkomst, når reformen er fuldt udfoldet. Et pensionistægtepar, der vel at mærke kun har den nøgne folkepension.

Det, der her lægges op til, er ikke udtryk for rimelig social fordelingspolitik. Det, der er brug for, er at kigge på boligsubsidierne i deres helhed og spørge: Hvem er det, der får de store tilskud?

Det andet, jeg vil nævne, er bistandsloven. Vi vil i SF gerne deltage i en reformation af bistandsloven. Vi mener, der er brug for den. Men at lægge op til et udspil, hvor hovedordet er, at nu skal den enkelte tage ansvar for sit eget liv, er at skævvride den her debat. Det er ikke den enkeltes ansvar, det kniber mest med i de her år. Det er fællesskabets ansvar.

Det er vel derfor, vi har historien om sindslidende, der ikke får den hjælp, de har brug for. Det er vel derfor, vi har hjemløse, der afvises. Det er vel derfor, vores hjemmehjælp nogle gange hænger for dårligt sammen. Det er vel derfor, der ikke er plads til vores børn i daginstitutioner.

Det fælles ansvar løfter ikke i tilstrækkelig grad den opgave, det skulle, og dér er det efter vores opfattelse at køre de borgerlige partiers linje, når man lægger op til en debat, hvor man i stadig øget grad lægger ansvaret på skuldrene af dem, der har det skidt i forvejen.

Netop fordi vi i SF er tilhænger af en retfærdig byrdefordeling, er vi optaget af de velhavendes velfærd. Vi betragter i øvrigt ikke velfærdsydelse, der gives til lavindkomstgrupper, som en ubærlig byrde. Vi opfatter det som et udtryk for retfærdighed og konstaterer, at samfund rundt omkring os, der har afviklet deres velfærd, også produktivt er blevet fattigere samfund.

Jeg skal derfor slutte af med at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, der efter vores opfattelse mere præcist forholder sig til den fordelingskamp, der foregår i samfundet:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at de største trusler imod velfærdssamfundet er massearbejdsløsheden og masseudstødelsen, hullerne i de offentlige servicetilbud og den borgerlige hetz imod velfærdssamfundet, pålægger Folketinget regeringen

- at tage markante skridt til at imødegå masseudstødelsen ved en bedre fordeling af arbejdet og ved satsning på uddannelse,
- at gøre op med ventelisterne og forbedre den offentlige service inden for sundheds-, børnepasnings- og ældreområdet og
- at imødegå den borgerlige hetz imod velfærdssamfundet ved at demokratisere, videreudvikle og øge kvaliteten af den offentlige service og ved at målrette ydelser, tilskud og fradrag, der skal sikre en reel omfordeling, til fordel for de dårligst stillede.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.« (Dagsordensforslag nr. D 47).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Der er jo mange ting, som hr. Villy Søvnald og jeg og Enhedslisten kan være enige om – det gælder hovedparten af det, som hr. Villy Søvnald var inde på i sin tale – men vi er uenige på ét punkt, og det vil jeg ikke undlade at tage op.

Det er diskussionen om det dér individualprincip, som åbenbart nu ikke mere er SF's politik. Det er da i orden, for partier har lov til at ændre synspunkter, det kan man jo ikke forhindre dem i. Jeg kan også forstå, at der er forskel fra SF til Socialdemokratiet, som trods alt ikke har afskaffet princippet endnu, men som bare ikke mener, tiden er økonomisk moden, fordi det koster penge at gennemføre det princip.

Der er den forskel, at SF sådan set har afskaffet princippet. Det skal simpelt hen ikke indføres, og argumentet imod det er endnu en gang den med direktørfruerne. Fordi der er nogle – formodentlig ganske få i dette land – kvinder eller mænd, der er gift eller i kortere eller længere tid lever sammen med en direktør, som formodes efter SF's billede at tjene mange penge, så skal vedkommende altså holdes uden for nogle retsprincipper. Jeg synes sådan set, at det,